

Stejně jako u skupin, letošní finalisté soutěží o Krtka v kategorii písničkářů a dvojic postupovali pouze na základě výběru z nahrávek. Na úroveň to nemělo vliv. Další novinkou, tentokrát příjemnější, je jistě rozšíření počtu kandidátů na zisk hmyzožravce z loňských šesti na osm. Tedy v každém soutěžním bloku soutěžili čtyři. Poněkud jsem nepochopil dramaturgii. Považuji rozložení sil na oba dva dny poněkud nerovnoměrné. V sobotu se představili Zuzana Špatná & Pavel Žemla, Klára Šimková & Markéta Hávová, Pavel Tabásek a Hana Kopřivová. O den později pak Honza Řepka, Svítky, Lada Šimíčková & Ivo Cicvárek a Monty.

Předpokládaným diváckým favoritem soutěže se stal **Monty**. Písničkář s rockovým základem a projevem strhujícím na sebe pozornost. Jistou výhodou mu jistě bylo předešlé vystoupení den před soutěží v triu Spolu (ještě s Honzou Žambochem a Arnoštem Frauenbergem) na předvečerní scéně na Kapličky. Ocenil jsem výběr soutěžních skladeb, Monty nesáhl po osvědčených peckách, méně už mě potěšil jeho vynechávající hlas v nejtěžší závěrečné písničce. Monty získal letos absolutně nejvíc hlasů, více než vítězná kapela a Krtka vítězně tedy zdvihl nad hlavu právě on.

Za největšího možného konkurenta jsem považoval **Honzu Řepku**. Na svůj věk má spoustu zkušeností, usilovně na sobě pracuje a jeho laskavý melodický folk zazněl naprosto bezchybně. Příjemně se hlasově písničkami proplétal i zpěv

Josefky Žampové

, která Honzu doprovodila. Křehká melodika snad jen zcela nesesla posluchačům do promočeného soutěžního dne.

Při zpěvu **Lady Šimíčkové** mi poprvé (a vlastně i naposled) na letošní Zahradě běhali mravenci po zádech. O výborném instrumentálním doprovodu velmi zdatného

Ivo Cicvářka

nebylo dopředu pochyb, ovšem to, jakým způsobem Lada šansonově čarovala s hlasem, bylo naprosto úžasné.

Pavel Tabásek soutěžil nejen s kapelou, ale i jako písničkář. Překvapilo mě, jak obstál. Další osobnost z Valašska, což ocení divák v písničkách hned na první poslech. A v prvním soutěžním dni působil nejvýrazněji.

Svítky jsou duem postaveným na instrumentálně vynikajícím klarinetistovi Jirkovi Svítkovi (snad nejzdatnějším instrumentalistovi celé soutěže, a to včetně kapel), a Jirkovi Kynclovi, jehož přínos je především autorský. Vtipné, chytré a úsměvně vypointované texty dobře pobaví.

Dívčí mladé duo **Klára Šimková a Markéta Hávová** čeká ještě dlouhá cesta. V jednotlivých písničkách se už blýská, a ač se sama děvčata označují za písničkářky do nepohody, jejich vystoupení mi přišlo spíše opačně – tedy do příjemné pohody.

Pavel Žemla je taktéž velmi zkušeným muzikantem. Ve dvojici se **Zuzanou Špatnou** představují především zajímavé aranže. Baskytara a hlas je jistě kombinace ne příliš typická. Přesto na upoutání chyběla snad troška větší rozevlátosti a neučesanosti. Již ze samotného výčtu soutěžících je jasné, o jak pestrý a dramaturgicky zajímavý výběr se jednalo. Což se na Kapliče jednoznačně potvrdilo, ať už přidělené hlasy padaly komukoliv. Nedá se asi říct, že právě tato sestava je oním nejlepším a skutečně nejreprezentativnějším výběrem. Jednoznačně se dá ovšem konstatovat, že výkonnostní rozdíly v kategorii skupin byly nesrovnatelně větší.